

БЪРЗА УСЛУГА

Народна приказка

Събрали се еднажъ животнитѣ на веселба. Поканили и мравкитѣ, но тѣ не дошли, защото бързали да си приготвятъ зимовище. Кой дошълъ, дошълъ. Сложили софра на една поляна. Сложили каквото далъ Господъ и седнали.

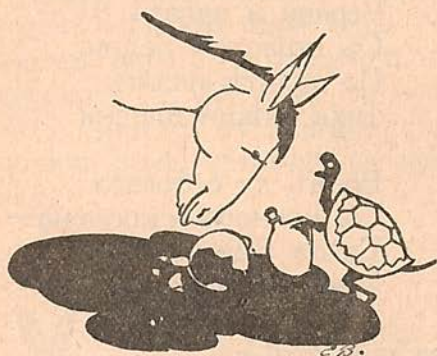
Нахранили се. Ожаднѣли, а вода нѣмали. Запрепирали се кого да изпратятъ да донесе. Решили да изпратятъ костенурката. Взела тя стомнитѣ и тръгнала. Стигнала до чучура, налѣла вода и се върнала назадъ. Не щешъ ли, срещнали я мравкитѣ уморени и жадни. Запита ли я:

— Що носишъ, стрино?

— Ехъ, милички, имаме гошавка. Нося водица.

— Ахъ, стринко, — примолили ѝ се мравкитѣ, — ние идемъ отъ жетва, уморени сме и жадни. Дѣй да глътнемъ по една капчица.

Костенурката ги съжалила. Дала имъ стомнитѣ и мравкитѣ се наредили една следъ друга.

Всѣка глътнала по капчица, но нали сж много, завчасъ изпразднили стомнитѣ.

Костенурката се върнала назадъ и наново ги напълнила. Не щешъ ли едно жадно магаре притопуркало до чучура, бутнало една отъ стомнитѣ и я счупило.

Грабнала костенурката другата стомна и припнала да занесе вода. Бързала, бързала и, не щешъ ли, спънала се отъ единъ камѣкъ и паднала. Стомната се прѣснала на парчета. Като видѣли звѣроветѣ, че се върща безъ вода, попитали я:

— Кжде е водата?

А тя уплашена едвамъ проговорила:

— Съ бързане работа така се свършва.

Съ тая книжка изпращаме „Слънчице“ брой 2

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ